

Publicerad 2007-02-23 17:46 av Lennart Ekman

ett förlorat år

Krigarliv

En gång på ånglokens tid skulle jag göra ett års värnplikt. Först en månad i Halmstad för att lära hälsa och veta vad tecknen på uniformen betydde.

Hade dom något skulle man hälsa genom att göra honnör.

På mig fanns inga streck så jag lyfte högerhanden till alla. Det var tröttsamt.

Flyttade till Ljungbyhed. Fick varken flygplan eller piäsava kvast. Helt utstött från krigarlivet blev jag placerad på officersmässan.

Min vana som servitör gjorde att jag fick befäl över två man Vi tre blev goda vänner.

Jag fick nyckel till snapsskåpet. Prata om ” Bocken som trädgårdsmästare. ”

1301 var en god kamrat - han drack inget så det blev mer till Ekström och mig.

Vi hade en specialdrink ” Skånebrännvin och Klippans lageröl blandat. ” Inte gott men vi tänkte på procenten.

Översten berättade för krögaren på Spången att jag var serveringsvan. Denne ville jag skulle jobba med julbord då en av servitriserna blivit sjuk.

Extra pengar var inte att förakta så svaret var : JA.

Efter hälsning blev jag intervjuvad av källarmästaren.

Vi stod ute på en trappa som ledde ner i en lergrop där några feta svin gick och bökade.

Nu började en lektion om ärlighet. Minsta fel skulle rapporteras till översten. För varje ord ökade mitt förakt för honom. En kväll går väl tänkte jag när vi nu kommit så långt.

En av de överviktiga kvinnorna tog betalt för allt. Hur kommer hon in tänkte jag medan jag satt och väntade på mina pengar.

Kanske de byggt krogen runt henne,

När hon kom och överlämnade en struntsomma av min beräknade förtjänst (kanske någon förstår min elaka

beskrivning av henne)

Jag skulle vara glad åt detta som bara hade en krona och femtio öre om dagen i vanliga fall.

Nästa dag då jag återkom för samtal med krögaren krävde jag vi skulle stå ute bland svinen.

Krögaren försökte öppna munnen men jag avbröt:

” Det är här ute man får reda på hur viktigt det är med ärlighet. Om trappan håller för er personal - kalla ut dem här och låt dem redogöra för den uppgörelse vi hade i går kväll. Om inte rättelse sker tills i morgon kommer jag hit med vår ombudsman från Malmö och vill se de räkningar som är inslagna och de som ligger till vänster. ”

Utan att vänta på svar gick jag ut - cyklade tillbaks till kasernen.

Torsdagar hade jag ett särskilt uppdrag.

Officerare och underofficerare skulle ha bud till systembolaget.

Bok - pengar - ordersedel överlämnades.

25 öre för en liter - 15 för en halv var mitt arvode.

Vi åkte till bolaget i Rödstånga i F 5 s bil.

Jag lade upp ett system - lämnade in väskor - böcker samt pengar till föreståndaren. Han var överlycklig att allt var klart. Han packade och chauffören och jag väntade på Vårdhusets tredjeklass. Chauffören drack inget. Jag fick båda ransonerna.

Det var trevliga torsdagar. Husmor tyckte det luktade sprit då vi kom hem.

” Helt klart - bilen är ju full av starka drycker. ” : svarade jag.

Detta var en sådan dag som krögare ringde och bad mig komma in och hämta mer pengar. Det hade skett ett misstag.

Sista dagen före jul var det stor leverans av flaskor.

Mycket pengar erlades i förskott. På film gick alltid amerikanerna med sedelbuntar ihoprullade.

Så gjorde jag också denna dag och kom in i matsalen. Träffade krögaren som med många ursäkter överlämnade en femtiolapp med ursäkter.

Nu tog jag fram min tjocka sedelrulle - förklarade att det inte var för pengarnas skull - men rätt skall vara rätt.

Vi åkte till bolaget. På grund av den stora ordern var Ekström med. Vi satt i den stora matsalen denna dag Inga ärtor - biffstek med lök.

På kvällen frågade översten varför jag åkt till Spången och visat alla pengarna. Jag gav min förklaring och översten sin.

”Jag sade Du hade rika föräldrar - vi håller fast vid det - eller.?”

” Javisst Överste ” : svarade jag.

Han kunde ju inte säga - istället för att försvara kung och fosterland var jag springpojke åt befälet.

Krögaren ringde aldrig mer.

Nu närmade sig dagen MUCK och en kväll såg 1301 mer besvärad ut än vanligt.
(kallade honom vid numer då det riktiga namnet verkade som kolakaramell på tungan.)

Han berättade att han ville svara på en bekantskapsannons.

Vi läste - tyckte detta var precis vad 1301 behövde.

Ville ha hjälp med svaret. Jag dikterade och han skrev.

Kände mig lite som Scaramouce men samvetet var rent ända fram tills han fick svar.

Ett rart brev som måste få ett svar. Men hur?

Till slut ett svar där ett möte när tåget ankom till Malmö med oss för första gången på ett år i civila kläder föreslogs.

På vilket sätt de skulle känna igen varandra har jag glömt. Stackars flicka tänkte jag då hon dök upp.

Söt - rar på alla sätt. 1301 led som vanlig av tunghäfta.

Jag föreslog kaffe och bulle så de kunde bekanta sig.

Jag och Ekström tog en dubbellätt på gin och tonic innan det nya livet började.

Ekström jobbade på Carlsberg och några vin och spritimpotörer. Vid några besök där jag huserade blev det gästabad. Han hade blivit uppringd av 1301. Denne ville att vi skulle vara vittne vid hans bröllop.

Mig fick de inte tag på. Ekström var där och vid ett senare möte skickade de en hälsning till mig.

Deras förstfödde hette: Lennart.